

PROTOKÓŁ

9
14

Warszawa, dnia 18 sierpnia 1950 r. Sędzia Opł. sądowy Ireneu
Skonieczna, działając na zasadzie Dekretu z dnia 10 XI. 1945 r.
(Dz. U. R. P. Nr 51, poz. 293) o Głównej Komisji i Okręgowych Komisjach
Badania Zbrodni niemieckich w Polsce, jako członek Głównej Komisji, prze-
słuchał w trybie art. 255 w związku z art. 107, 115 Kodeksu Postępo-
wania Karnego niżej wymienioną osobę, która zeznała co następuje:

	Nazywam się
Imię i nazwisko	Aleksandra Chabera
Data i miejsce urodzenia	20. IX. 1898 w Tadolinie woj. Warszawskiej
Imiona rodziców	Jan i Antonina z d. Kapra
Zawód ojca	robotnik
Przynależność państw. i narod.	poliska
Wyznanie	katolicko - rzymskie
Wykształcenie	z oddziału szkoły powsz.
Zawód	pracownik piurony w kuchni P.C.H.
Miejsce zamieszkania	Krochmalna 28 m 14
Karalność	niekarana

Wybuch powstania warszawskiego 1944 roku zastał mnie w domu przy ul. Krochmalnej 28. Do dnia 16-go sierpnia 1944. teren naszego domu znajdował się w rękach powstańców. Według ja nie widziałam powstańców. Wnie dlatego, że od pierw-
szej chwili powstania, przebywałam cały czas w piuronie. Prócz mnie
niepodała się ^{w piuronie} reszta ludności naszego domu w liczbie ~~około~~
45 osób. Dnia 16-go sierpnia ^{rano} weszli na nasze podwórko Niemiec
w szeregach mundurowych. Ja właśnie oprowadzałam na parterze mia-
dłanie. Mój mąż wyszedł do Niemca, który zaczął się wypydy-
wać ile osób jeszcze jest w piuronie i czy nie ma powstańców wśród
nich. Gdy mój mąż go zapytał, że się mu nic nie stanie, zaczął
nam ten Niemiec, wresztem opuścić piuronie. Powoli nam wzięć
miejscowe rzeczy. Poprowadził nas do ul. Chłodnej, gdzie oddał
nas eskortie Ukraińców. Ulice, którymi szliśmy były puste.
Zostaliśmy doprowadzeni do kosiasta ul. Solskiej. Robiły

zostały już przed wieworem wywiezione do Prusikowa.
Co się z niezburzonymi stało, nie wiem.
Na tym protokół zakończono i odczytano.

Protokolowała

45 Teresa Zoll

Aleksandra Chabeńska

J. Kowicz